

E L Džejms

PEDESET
NIJANSI
OSLOBOĐENI

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala

E L James

FIFTY SHADES FREED

Copyright © 2011, by Fifty Shades Ltd.

The author published an earlier serialized version of this story online with different characters as *Master of the Universe* under the pseudonym Snowqueen's Icedragon.

Translation Copyright © 2012 za srpsko izdanje, LAGUNA

Svi likovi i događaji prikazani u ovoj knjizi izmišljeni su i svaka sličnost sa stvarnim događajima i ljudima, živim ili mrtvim, sasvim je slučajna.

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Para mi Mamá con todo mi amor y gratitud
I svom voljenom ocu
Tata, nedostaješ mi svakog dana

PROLOG

Mama! Mama! Mama spava na podu. Već dugo spava. Mazim joj kosu jer to voli. Ne budi se. Drmam je. Mama! Tiba me boli. Tiba je gladna. On nije tu. Žedan sam. Privukao sam stolicu do sudopere u kuhinji i popio malo vode. Voda mi je isprskala plavi džemper. Mama još spava. Mama, probudi se! Nepomično leži. Hladna je. Uzeo sam ćebence i pokrio je pa legao na lepljiv zeleni tepih pored nje. Mama još spava. Imam dva automobilčića. Jure po podu blizu mame. Mama spava. Mislim da je bolesna. Tražim nešto za jelo. U zamrzivaču nalazim grašak. Hladan je. Polako jedem zrna. Boli me tibia od njih. Spavam pored mame. Nema više graška. Nešto je u zamrzivaču. Čudno miriše. Liznuo sam i jezik mi se zalepio za to. Polako jedem. Gadno je. Pijem vodu. Igram se automobilčićima i spavam pored mame. Mama je mnogo hladna i neće da se probudi. Vrata se glasno otvaraju. Pokrivam mamu ćebencetom. On je tu. *Jebote! Šta se, jebote, desilo ovde? O, luda sjebana kučka! Sranje! Jebote! Sklanjaj mi se s puta, govno malo!* Šutnuo me je i udario sam glavom o pod. Glava me boli. On zove nekoga i odlazi. Zaključava vrata. Ležim pored mame. Glava me boli. Policajka je ovde. Ne. Ne. Ne. Ne dodiruj me. Ne dodiruj me. Ne dodiruj me. Ostajem pored mame. Ne. Skloni se od mene. Policajka je uzela moje ćebence i uhvatila me. Vrišt看. Mama! Mama! Hoću moju mamu. Reći su nestale. Ne mogu da ih kažem. Mama me ne čuje. Nemam reći.

„Kristijane! Kristijane!“ Glas joj je uplašen dok ga izvlači iz dubina košmara, iz dubina njegovog očaja. „Ovde sam. Ovde sam.“

Probudio se. Ona se naginje nad njim, drži ga za ramena, drma ga, na licu mu užas, plave oči su mu razrogačene i pune suza.

„Ana.“ Glas mu je zadihan šapat, oseća ukus straha u ustima. „Tu si.“

„Naravno da sam tu.“

„Sanjao sam...“

„Znam. Ovde sam. Ovde sam.“

„Ana“, prošaputao je njeno ime – ono je talisman protiv crne strave što ga guši dok mu kola telom.

„Pst, tu sam.“ Sklupčala se oko njega, udovima preklopila njegove. Njena toplota prelazi u njegovo telo, odagnava senke, odagnava strah. Ona je sunčev zrak, ona je svetlost... ona je njegova.

„Molim te, nemojmo se svađati.“ Glas mu je promukao dok je grli.

„Dobro.“

„Zaveti. Bez poslušnosti. Mogu to da prihvatim. Naći ćemo način.“ Reči mu kuljaju s usana u zbrci osećanja, zbunjenosti i zebnje.

„Hoćemo. Uvek ćemo naći način“, prošaputala je. A onda su joj se usne spustile na njegove, ućutkale ga, vratile ga u sadašnjost.

PRVO POGLAVLJE

Zadovoljno sam uzdahnula i kroz proreze u suncobranu boje morske trave zagledala se u najplavlje nebo, letnje plavo, sredozemno plavo. Kristijan je ispružen na ležaljci pored moje. Moj muž – moj uzbudljivi, lepi muž, bez majice i u isečenim farmerkama – čita knjigu koja predviđa krah zapadnjačkog bankarskog sistema. Svi tvrde da se ta knjiga ne ispušta iz ruku. Nikad ga nisam videla da toliko dugo sedi miran. Više liči na studenta nego na uspešnog generalnog direktora jedne od najbogatijih privatnih kompanija u Americi.

Na poslednjem odredištu našeg medenog meseca dokoličarimo na popodnevnom suncu plaže prigodno nazvane PLAŽA PLAZA MONTE KARLO u Monaku, iako nismo odseli u tom hotelu. Otvorila sam oči i zagledala se u *Lepoticu* usidrenu u luci. Naravno da smo na luksuznoj jahti. Sagrađena je 1928. i veličanstveno plovi, kraljica svih jahti u luci. Izgleda kao igračka na navijanje. Kristijanu se mnogo sviđa – mislim da je u iskušenju da je kupi. Stvarno, dečaci i njihove igračke.

Zavalila sam se da slušam izbor pesama Kristijana Greja na svom novom ajpodu i dremam na popodnevnom suncu, prisećajući se njegove prosidbe. Prosidbe iz snova u kućici za čamce... Gotovo da osećam miris poljskog cveća...

„Možemo li sutra da se venčamo?“ promrmljao mi je na uvo. Ležim mu na grudima u vrtu koji je napravio od kućice za čamce, zadovoljena posle strastvenog vođenja ljubavi.

„Hmm.“

„Je l' to znači da?“ U glasu mu čujem iznenađenje ispunjeno nadom.

„Hmm.“

„Ne?“

„Hmm.“

Osećam kako se osmehuje. „Gospođice Stil, jesi li postala nesuvisla?“

Široko sam se osmehnula. „Hmm.“

Nasmejao se, čvrsto me zagrlio i poljubio u teme. „Onda ćemo sutra u Vegas.“

Sanjivo sam podigla glavu. „Ne verujem da bi se to svidelo mojim roditeljima.“

Nežno mi prelazi prstima gore-dole po nagim leđima.

„Šta želiš, Anastazija? Vegas? Veliko venčanje s pompom? Kaži mi.“

„Ne bih veliko... Samo za prijatelje i porodicu.“ Pogledala sam ga, dirnuta tihim zaklinjanjem u njegovim blistavim sivim očima. Šta on hoće?

„U redu.“ Klimnuo je glavom. „Gde?“

Slegnula sam ramenima.

„Možemo li ovde da se venčamo?“ upita on kolebljivo.

„U kući tvojih roditelja? Hoće li im smetati?“

Otpuhnuo je. „Moja majka bi bila na sedmom nebu.“

„U redu, ovde. Sigurna sam da će se to dopasti i mojim roditeljima.“

Pomilovao me je po glavi. Nikad nisam bila srećnija.

„Dakle, utvrdili smo mesto, ostaje samo datum.“

„Svakako bi trebalo da pitaš majku.“

„Hmm.“ Osmeh mu više nije toliko širok. „Može da dobije samo mesec dana. Previše te želim da bih duže čekao.“

„Kristijane, imaš me. Imaš me već neko vreme. Ali u redu, neka bude mesec dana.“ Spustila sam mu nežan, smeran poljubac na grudi i osmehnula se.

* * *

„Izgorećeš“, promrmljao mi je Kristijan na uvo i trgao me iz dremeža.

„Samo za tobom.“ Osmehnula sam se što ljupkije mogu. Kasno popodnevno sunce se pomerilo i sad sam mu potpuno izložena. Podrugljivo se nasmešio i jednim pokretom povukao moju ležaljku u hlad suncobrana.

„Skloni se sa sredozemnog sunca, gospođo Grej.“

„Hvala na brizi, gospodine Greje.“

„Zadovoljstvo je moje, gospođo Grej. Ali nisam nimalo nesebičan. Ako izgoriš, neću moći da te dodirujem.“ Izvio je obrvu. Oči mu blistaju od radosti i srce mi je nabujalo. „Ali mislim da to znaš i da mi se podsmevaš.“

„Zar bih učinila tako nešto?“ ciknula sam, praveći se nevešta.

„Da, to često činiš. To je jedna od stvari koje volim kod tebe.“ Nagnuo se i poljubio me pa mi šaljivo gricnuo donju usnu.

„Nadala sam se da ćeš me ponovo namazati kremom za sunčanje.“ Napućila sam usne uz njegove.

„Gospođo Grej, to je težak posao... ali ne mogu da odbijem takvu ponudu. Sedi“, naredio je promuklim glasom. Poslušala sam ga i on je sporim, temeljnim pokretima snažnih i gipkih prstiju počeo da me maže.

„Stvarno si mnogo lepa. Baš sam srećnik“, promrmljao je dok mi je utrljavao kremu iznad grudi.

„Jesi, gospodine Greje.“ Koketno sam ga pogledala kroz trepavice.

„Baš si skromna, gospođo Grej. Okreni se da ti namažem leđa.“

Osmehujući se, prevrnula sam se i odvezao mi je strahovito skup bikini.

„Kako bi se osećao da sam u toplesu kao ostale žene na plaži?“

„Nezadovoljno“, odgovorio je bez oklevanja. „Ionako nisam presrećan što si tako oskudno odevena.“ Nagnuo se i prošaputao mi na uvo: „Ne iskušavaj sreću.“

„Je l' to izazov, gospodine Greje?“

„Nije. Pre je iznošenje činjenica, gospođo Grej.“

Uzdahnula sam i odmahнула glavom. *O, Kristijan... moj posevni, ljubomorni zaluđenik kontrolom.*

Kad je završio, pljesnuo me je po zadnjici.

„Možeš da prođeš, devojčuro.“

Zapištao mu je uvek prisutni, uvek aktivni blekberi. Namrštila sam se, a on se podrugnuo.

„Samo za moje oči, gospođo Grej.“ Podigao je obrvu u šaljivom upozorenju, još jednom me pljesnuo po zadnjici pa seo na ležaljku kako bi se javio.

Moja unutrašnja boginja prede. Možda bismo večeras mogle da mu priredimo neki ples samo za njegove oči. Znalački se nasmešila i izvila obrvu. Osmehnula sam se pri toj pomisli i ponovo se prepustila popodnevnoj sijesti.

*„MAM’SELLE? UN PERRIER pour moi, un coca-cola light pour ma femme, s’il vous plait. Et quelque chose à manger... laissez-moi voir la carte.“**

Hmm... Probudila sam se kad sam čula Kristijana kako tečno govori francuski. Zatreptala sam na suncu i videla da me on posmatra dok devojka u uniformi odlazi, visoko držeći poslužavnik i izazovno njišući plavim visokim konjskim repom.

„Žedna?“, upita me.

„Da“, promrmljala sam sneno.

„Mogao bih da te gledam celog dana. Umorna?“

Pocrvenela sam. „Nisam mnogo spavala noćas.“

„Ni ja.“ Široko se osmehnulo, spustio blekberi i ustao. Šorc mu je neznatno spao... na onaj način koji otkriva kupaće gaće ispod. Svukao je šorc i izuo japanke. Izgubila sam nit misli.

„Hajde da plivamo.“ Ispružio je ruku, a ja sam se omamljeno zagledala u njega. „Plivanje?“, ponovio je i razgaljeno nakrivio glavu. Pošto nisam odgovorila, polako je odmahnuo glavom.

„Mislim da moraš da se rasaniš.“ Odjednom se nagnuo i podigao me. Vrisnula sam, više od iznenađenja nego od straha.

* Franc.: Gospođice? Perije za mene i koka-kolu lajt za moju suprugu, molim vas. I nešto za jelo... mogu li da pogledam jelovnik? (Prim. prev.)

„Kristijane! Spusti me!“, zacikala sam.
Zakikotao se. „Tek u moru, malena.“

Nekoliko ljudi s onim veselim nehajem, tipičnim za Francuze, gleda kako me Kristijan nosi u more. Smeje se dok gaca kroz vodu.

Obavila sam mu ruke oko vrata. „Ne bi to uradio“, rekla sam zadihano, pokušavajući da potisnem kikut.

Široko se osmehnuo. „O, Ana, zar nisi naučila ništa za kratko vreme koliko se poznajemo?“ Poljubio me je, a ja sam iskoristila priliku – zavukla sam mu prste u kosu, zgrabila koliko sam mogla da zahvatim i uzvratila mu poljubac, prodrevši mu jezikom u usta. Oštro je udahnuo i odmakao se, očiju zamagljenih ali obazrivih.

„Znam tvoju igru“, prošaputao je i polako se spustio u hladnu, bistru vodu, povukavši me sa sobom. Usne su mu ponovo pronašle moje. Zaboravila sam na hladnoću Sredozemnog mora čim sam se obavila oko muža.

„Mislila sam da hoćeš da plivaš“, promrmljala sam mu uz usne.

„Mnogo mi skrećeš pažnju.“ Zubima mi je okrznuo donju usnu.

„Ali ne želim da dobri žitelji Monte Karla gledaju moju ženu kako se grči u ekstazi.“

Prešla sam mu zubima po bradi staroj jedan dan koja mi je zagolicala jezik. Ne dajem ni pet para za dobre žitelje Monte Karla.

„Ana“, zastenjao je. Obavio je moj konjski rep oko zgloba i nežno ga povukao kako bi mi zabacio glavu i izložio vrat. Spušta mi poljupce od uva niz vrat.

„Hoćeš li da te uzmem u moru?“, prodahtao je.

„Da“, prošaputala sam.

Kristijan se odmakao da me pogleda, očiju toplih, željnih i razveseljenih. „Gospođo Grej, nezajažljiva si i veoma drska. Kakvo sam to čudovište stvorio?“

„Čudovište koje ti pristaje. Zar bi me želeo da sam drugačija?“

„Želim te na svaki način na koji mogu da te dobijem, znaš to. Ali ne sad. Ne pred publikom.“ Glavom je pokazao prema obali.

Molim?

I stvarno, nekoliko ljudi je odbacilo ravnodušnost i sa zanimanjem nas posmatra. Kristijan me je uhvatio oko pojasa i bacio u vazduh. Pljusnula sam u vodu i potonula pod talase na meki pesak. Izronila sam, kašljući, pljujući i smejući se.

„Kristijane!“ prekorila sam ga i prostrelila pogledom. Mislila sam da ćemo voditi ljubav u moru... i steći još jedno prvo iskustvo. Ujeo se za donju usnu da sakrije koliko se zabavlja. Isprskala sam ga i odmah mi je vratio.

„Imamo celu noć“, rekao je i budalasto se iskezio. „Čaos, draga.“ Zaronio je pa izronio metar dalje od mene. Zatim je lakim, gipkim pokretima otplivao dalje od obale, dalje od mene.

Ah! Šaljivi Pedeset i njegovo zadirkivanje! Zaklonila sam oči od sunca dok sam gledala kako se udaljava. Tako me zafrkava... šta bih mogla uraditi da mu vratim? Razmišljala sam o mogućnostima dok sam plivala do obale. Naše piće je stiglo i otpila sam gutljaj dijetalne koka-kole. Kristijan je samo tačkica u daljini.

Hmm... Legla sam na stomak i, petljajući s kopčom, skinula gornji deo bikinija pa ga bacila na Kristijanovu ležaljku. Eto... sad vidi koliko drska mogu da budem, gospodine Greje. Da vidim kako će ti se to svideti. Zažmurila sam i pustila da mi sunce greje kožu... greje kosti. Otplutala sam pod njegovom toplotom i mislim da sam vratila na dan venčanja.

„Možeš da poljubiš nevestu“, objavio je velečasni Volš.

Široko sam se osmehnula svom mužu.

„Konačno si moja“, prošaputao je, privukao me u zagrljaj i smerno mi poljubio usne.

Udata sam. Ja sam gospođa Kristijana Greja. Pijana sam od sreće.

„Prelepa si, Ana“, promrmljao je i osmehnulo se. Oči mu blistaju od ljubavi... i nečeg mračnijeg, uzbudljivog. „Ne dozvoli nikom drugom da ti skine tu haljinu, je l' jasno?“ Osmeh kao da mu ima sto stepeni dok mi vrhovima prstiju prelazi po obrazu i uspljuje mi krv.

Au... Kako mu to uspeva, čak i ovde dok svi ovi ljudi zure u nas?

Bez reči sam klimnula glavom. Pobogu, nadam se da nas niko ne čuje. Srećom, velečasni Volš se neupadljivo odmakao. Pogledala sam goste doterane zarad venčanja... Moja mama, Rej, Bob i svi Grejovi tapšu – čak i Kejt, moja deveruša, koja izgleda predivno u bledoružičastom i stoji pored Kristijanovog kuma, njegovog

brata Eliota. Ko bi rekao da čak i Eliot može tako da se skocka? Svi se osmehuju od uva do uva – osim Grejs, koja ljupko plače u starinsku belu maramicu.

„Spremna za zabavu, gospođo Grej?“, promrmljao je Kristijan i stidljivo se osmehnuo. Izgleda božanstveno u jednostavnom crnom fraku, srebrnom prsluku i s kravatom. Tako je... *elegantan*.

„Spremna koliko mogu da budem.“ Budalasto sam se iskezila.

Proslava venčanja je u punom jeku... Karik i Grejs nadmašili su sebe. Ponovo su postavili šator i divno ga ukrasili u bledoružičasto, srebrno i boju slonovače. Strane su otvorene i gledaju na zaliv. Lepo vreme nas je poslužilo i kasno popodnevno sunce sija nad vodom. U jednom kraju šatora je plesni podijum, a bogat švedski sto u drugom.

Rej i moja mama se smeju dok plešu. Zadovoljstvo mi je prožeto tugom dok ih gledam zajedno. Nadam se da će moj brak s Kristijanom trajati duže. Ne znam šta bih radila kad bi me ostavio. *Venčaj se na brzinu, kaj se natenane*. Proganja me ta izreka.

Kejt je pored mene, prelepa u dugoj svilenom haljini. Pogledala me je i namrštila se. „Hej, ovo bi trebalo da ti bude najsrećniji dan u životu“, prekorila me je.

„I jeste“, prošaptala sam.

„O, Ana, šta je bilo? Gledaš li svoju mamu s Rejom?“

Tužno sam klimnula glavom.

„Srećni su.“

„Srećniji su razdvojeni.“

„Zar se premišljaš?“, uplaši se Kejt.

„Ne, ni najmanje. Samo... mnogo ga volim.“ Ukočila sam se, nesposobna ili nespremna da izrazim svoje strahove.

„Ana, očigledno je da te obožava. Znam da vam je veza neuobičajeno počela, ali vidim koliko ste oboje srećni poslednjih mesec dana.“ Uхватила me je za ruke i stegla ih. „Uostalom, sad je prekasno“, dodala je s osmehom.

Zakikotala sam se. Računajte na Kejt da istakne ono što je očigledno. Privukla me je u poseban zagrljaj Ketrin Kavane. „Ana, biće sve u redu. A ako ti zafali dlaka s glave, imaće posla sa mnom.“ Pustila me je i osmehnula se nekome iza mene.

„Ćao, malena.“ Kristijan me je zagrlio, iznenadivši me, i poljubio me u teme. „Kejt“, pozdravio ju. Hladan je prema njoj čak i posle šest nedelja.

„Zdravo još jednom, Kristijane. Idem da pronadem tvog kuma, koji je slučajno i moj najbolji čovek.“* Osmehnula se oboma pa otišla kod Eliota, koji je pio s njenim bratom Itanom i našim drugom Hoseom.

„Vreme je da krenemo“, promrmljao je Kristijan.

„Već? Ovo je prva zabava na kojoj mi ne smeta što sam u centru pažnje.“ Okrenula sam se u njegovom zagrljaju kako bih ga pogledala.

„I treba da budeš. Prelepa si, Anastazija.“

„Kao i ti.“

Osmehnuo se i izraz mu je postao vreliji. „Ta divna haljina ti pristaje.“

„Ova starudija?“ Stidljivo sam pocrvenela i povukla lep čipkasti porub jednostavne, uske venčаницe koju je Kejtina majka kreirala samo za mene. Sviđa mi se što čipka oivičava ramena – skromno ali privlačno, bar se nadam.

Nagnuo se da me poljubi. „Hajdemo. Ne želim više da te delim sa svim ovim ljudima.“

„Možemo li da odemo sa svoje svadbe?“

„Malena, ovo je naša zabava i možemo da radimo šta god hoćemo. Isekli smo tortu. A sad bih voleo da te odvedem i da budeš samo moja.“

Zakikotala sam se. „Biću tvoja celog života, gospodine Greje.“

„Veoma mi je drago što to čujem.“

„O, tu ste vas dvoje! Zaljubljeni golupčići.“

Zakukala sam u sebi... Uхватила nas je Grejsina majka.

„Kristijane, mili, još jedan ples s bakom?“

Stisnuo je usne. „Naravno, bako.“

„A ti, divna Anastazija, usreći jednog starca i pleši s Teom.“

„S Teom, gospođo Treveljan?“

„S dekom Treveljan. A mislim da bi trebalo da me zoveš baka. A vas dvoje bi zaista trebalo da prionete na pravljenje mojih

* Engl.: *Best man* - kum; doslovce, najbolji čovek. (Prim. prev.)

praunuka. Nije mi ostalo mnogo vremena.“ Budalasto nam se nakezila.

Kristijan je užasnuto zatreptao. „Hajdemo, bako“, rekao je, brzo je uhvatio za ruku i odveo na plesni podijum. Osvrnuo se, bezmalo napućio pa prevrnuo očima. „Ćaos, draga.“

Hose mi je prišao dok sam išla prema deki Treveljanu.

„Neću te pitati za još jedan ples. Mislim da sam ti ionako oduzeo previše vremena na podijumu... Drago mi je što si srećna, ali ozbiljan sam, Ana. Biću tu ako... ako ti zatrebam.“

„Hvala, Hose. Ti si dobar prijatelj.“

„Ozbiljno to mislim.“ Tamne oči mu sijaju od iskrenosti.

„Znam. Hvala, Hose. A sad me izvini, molim te – imam sudar s jednim starcem.“

Zbunjeno je nabrao čelo.

„S Kristijanovim dekom“, objasnila sam.

Široko se osmehnuo. „Srećno s tim, Eni. Srećno u svemu.“

„Hvala, Hose.“

Posle plesa s Kristijanovim dekom, šarmantnim kao i uvek, stala sam pored francuskog prozora da gledam kako se sunce polako spušta nad Sijetlom i baca jarkonarandžaste i akvamarinske senke na zaliv.

„Hajdemo“, podstakao me je Kristijan.

„Moram da se presvučem.“ Uхватила sam ga za ruku s namerom da ga izvučem kroz francuski prozor i odvedem na sprat. Namrštio se, ne shvatajući, i nežno mi povukao ruku da me zaustavi.

„Mislila sam da želiš da mi svučješ ovu haljinu“, objasnila sam. Oči mu zablistaše.

„Tačno.“ Žudno mi se osmehnuo. „Ali neću te ovde svući. Ne bismo otišli dok... ne znam...“ Mahnuo je rukom i ostavio rečenicu nedorečenu mada je značenje veoma jasno.

Pocrvenela sam i pustila mu ruku.

„Nemoj ni da puštaš kosu“, promrmljao je mračno.

„Ali...“

„Nema ali, Anastazija. Izgledaš predivno. I želim da te svučem.“

Oh. Namrštila sam se.

„Spakuj ono u čemu ćeš da putuješ“, naložio je. „Trebaće ti. Veliki kofer ti je kod Tejlora.“

„Važi.“ Šta li namerava? Nije mi rekao kuda idemo. U stvari, mislim da niko ne zna kuda ćemo. Ni Mia ni Kejt nisu uspele da mu izvuku taj podatak. Okrenula sam se prema mami i Kejt, koje su stajale u blizini.

„Neću da se presvučem.“

„Molim?“ upita me majka.

„Kristijan ne želi da se presvučem.“ Slegnula sam ramenima kao da ću time sve objasniti. Mama je nabrala čelo.

„Nisi se obavezala na poslušnost“, podsetila me je obzirno. Kejt je pokušala da kašljucanjem prikrije frktanje. Zaškiljila sam. Ni ona ni moja majka ne znaju da smo se Kristijan i ja svađali zbog poslušnosti. Ne želim ponovo da oživim tu raspravu. *Ne da moj Pedeset ume da se duri... i da ima košmare.* Ta uspomena me je otreznila.

„Znam, mama, ali sviđa mu se ova haljina i hoću da mu udovoljim.“

Izraz joj je smekšao. Kejt je prevrnula očima i obzirno nas ostavila same.

„Divno izgledaš, mila.“ Karla mi je nežno povukla ispali pramen kose i pomilovala me po bradi. „Mnogo se ponosim tobom, dušo. Veoma ćeš usrećiti Kristijana.“ Privukla me je u zagrljaj.

O, mama!

„Neverovatno mi je koliko odraslo izgledaš. Počinješ novi život... Samo ne zaboravi da su muškarci s druge planete i bićeš dobro.“

Zakikotala sam se. Kad bi samo znala da je Kristijan iz drugog univerzuma.

„Hvala, mama.“

Rej nam se pridružio. Slatko se osmehnuo mami i meni.

„Napravila si divnu devojčicu, Karla“, rekao je očiju blistavih od ponosa. Izgleda veoma otmeno u crnom fraku i bledoružičastom prsluku. Suze mi zapekoše oči. Jao, ne... dosad sam uspela da ne zaplačem.

„A ti si je pazio i pomogao da je vaspitam, Reje.“ Karlin glas je setan.

„I uživao sam u svakom trenutku. Đavolski si dobra nevesta, Eni.“ Rej mi je zadenuo isti pramen iza uva.

„O, tata...“ Potisnula sam jecaj i on me je brzo zagrlio na svoj nespretni način.

„Bićeš i đavolski dobra žena“, prošaputao je promuklo.

Kad me je pustio, Kristijan je ponovo bio pored mene.

Rej se srdačno rukovao s njim. „Pazi na moju devojčicu, Kristijane.“

„To mi je namera, Reje. Karla.“ Klimnuo je glavom mom očuhu i poljubio mi mamu.

Ostali gosti obrazovali su veliki luk sve do ulaznih vrata.

„Sprema?“, upita Kristijan.

„Da.“

Uhvatio me je za ruku i poveo ispod ispruženih ruku gostiju koji su uzvikivali čestitke i zasipali nas pirinčem. Na kraju stoje osmehnuti Karik i Grejs. Zagrlili su nas i poljubili. Grejs su ponovo savladala osećanja dok smo se brzo opraštali s njima.

Tejlor čeka da nas odveze u audijevom džipu. Kristijan mi je otvorio vrata, a ja sam se okrenula i bacila bidermajer s belim i ružičastim ružama prema okupljenoj grupi devojaka. Mia ga je trijumfalno podigla visoko, osmehujući se od uva do uva.

Smejući se Miji, ušla sam u džip, a Kristijan se sagnuo da mi skupi skute venčаницe. Kad sam se smestila, mahnuo je gostima.

Tejlor mu je pridržao vrata. „Čestitam, gospodine.“

„Hvala, Tejlоре“, odgovorio je Kristijan i seo pored mene.

Kad je Tejlor krenuo, gosti su zasuli džip pirinčem. Kristijan me je uhvatio za ruku i poljubio mi zglobove prstiju.

„Sve u redu dosad, gospođo Grej?“

„Zasad je sve divno, gospodine Greje. Kuda ćemo?“

„Na aerodrom *Sijetl-Takoma*“, rekao je prosto i uputio mi zagonetan osmeh.

Hmm... šta li namerava?

Tejlor se nije zaustavio pred terminalom za odlaske kao što sam očekivala, već je prošao kroz sigurnosnu kapiju i ušao pravo na pistu. Molim? A onda sam ga videla – Kristijanov mlaznjak... *Grej enterprajzis holdings* ispisano je velikim plavim slovima na trupu.

„Nemoj mi reći da ponovo zloupotrebljavaš vlasništvo kompanije!“

„O, nadam se da je tako, Anastazija.“ Široko se osmehnuo.

Tejlor je zaustavio audi ispred stepenica što vode u avion i iskočio da Kristijanu otvori vrata. Kratko su razgovarali, a onda je Kristijan otvorio moja vrata – ali umesto da se pomeri kako bi mi napravio mesta, nagnuo se i podigao me.

Hej! „Šta radiš?“, zacikala sam.

„Nosim te preko praga“, odgovorio je.

„Oh.“ *Zar to ne bi trebalo da radi kod kuće?*

Lako me je poneo uz stepenice. Tejlor nas je pratio s mojim malim koferom. Ostavio ga je na vratima aviona pa se vratio u audi. U kabini sam prepoznala Stivena, Kristijanovog pilota, u uniformi.

„Dobro došli, gospodine. Gospođo Grej.“ Osmehnulo se.

Kristijan me je spustio i rukovao se sa Stivenom. Pored Stivena je tamnokosa žena stara – koliko? Tridesetak godina? I ona nosi uniformu.

„Čestitam oboma“, nastavio je Stiven.

„Hvala, Stivene. Anastazija, znaš Stivena. On je naš kapetan, a ovo je kopilot Bili.“

Pocrvenela je dok ju je Kristijan predstavljao pa brzo zatrepkala. Došlo mi je da prevrnem očima. Još jedna žena potpuno opčinjena mojim mužem, suviše lepim za njegovo dobro.

„Drago mi je što sam vas upoznala“, ushitila se Bilijeva. Srdačno sam joj se osmehnula. Na kraju krajeva – on je moj.

„Jesu li obavljene sve pripreme?“ pitao ih je Kristijan dok sam gledala kabinu. Sve je od bledeog javora i bleožute kože. Divno je. U drugom delu kabine stoji još jedna mlada žena u uniformi – veoma *lepa* brineta.

„Imamo dozvolu za poletanje. Očekuje nas mirno vreme do Bostona.“

Bostona?

„Turbulencije?“

„Ne pre Bostona. Hladne i tople struje sudaraju se nad Šenonom pa će tamo možda biti malo truckanja.“

Šenon? Irska?

„Dobro. Pa, nadam se da ćemo to prespavati“, odgovorio je Kristijan trezveno.

Prespavati?

„Sad ćemo da krenemo, gospodine“, rekao je Stiven. „Prepuštam vas sposobnoj stjuardesi Natali.“ Kristijan je pogledao prema njoj i namrštio se, pa se okrenuo prema Stivenu s osmehom.

„Odlično“, odvratio je. Uhvatio me je za ruku i poveo prema raskošnoj kožnoj naslonjači. Čini mi se da ih ima dvanaest.

„Sedi“, rekao je dok je skidao frak i otkopčavao lepi srebrni brokatni prsluk. Seo je naspram mene. Između nas je mali, blistavi lakirani sto.

„Dobro došli, gospodine, gospođo. Čestitam.“ Natali se obrela pored nas i pružila nam čaše s ružičastim šampanjcem.

„Hvala“, rekao je Kristijan. Učtivo nam se osmehnula pa povukla u kuhinju.

„Za srećan bračni život, Anastazija.“ Kristijan je podigao čašu i kucnuli smo se. Šampanjac je izvrstan.

„Bolindžer?“, pitala sam.

„Jeste.“

„Prvi put sam ga pila iz šolje za čaj.“ Osmehnula sam se.

„Dobro se sećam tog dana. Tvog diplomiranja.“

„Kuda idemo?“ Više ne mogu da zauzdavam znatiželju.

„Šenon“, odgovorio je Kristijan, očiju blistavih od uzbuđenja. Izgleda kao dečkić.

„U Irsku?“ Idemo u Irsku!

„Da natočimo gorivo“, dodao je zadirkujući.

„A onda?“, podstakla sam ga.

Još se šire nasmešio i odmahnuo glavom.

„Kristijane!“

„U London“, odgovorio je. Napregnuto me posmatra i pokušava da proceni moju reakciju.

Oštro sam udahnula. *Bokte*. Mislila sam da ćemo otići u Njujork, Aspen ili možda na Karibe. Teško mi je da poverujem. Celog života želim da odem u Englesku. Sijam iznutra, blistam od sreće.

„A onda u Pariz.“

Molim?

„Pa na jug Francuske.“

Au!

„Znam da si uvek sanjala o tome da vidiš Evropu“, rekao je blago. „Želim da ti ispunim snove, Anastazija.“

„Ti jesi ostvarenje mojih snova, Kristijane.“

„I ti mojih, gospođo Grej“, prošaputao je.

Bokte...

„Veži se.“

Osmehnula sam se i poslušala ga.

Dok je avion rulao po pisti, pijuckali smo šampanjac i glupavo se kezili jedno drugome. Neverovatno mi je. Imam dvadeset dve godine, konačno odlazim iz Amerike i idem u Evropu – i to u *London*.

Kad smo se našli u vazduhu, Natali nam je natočila još šampanjca i poslužila nam svadbenu gozbu. A ne da je gozba – dimljeni losos, pečene jarebice sa salatnom od boranije i pečenim krompirom s belim lukom. Sve je spremila i poslužila veoma efikasna Natali.

„Desert, gospodine Greje?“, pitala je.

Odmahnuo je glavom i prešao prstom po donjoj usni dok me je ispitivački posmatrao, pogleda potamnelog i nedokučivog.

„Ne, hvala“, promrmljala sam. Ne mogu da odvojim pogled od njegovog. Izvio je usne u mali, tajanstveni osmeh. Natali se povukla.

„Dobro“, promrmljao je. „Mislio sam da mi ti budeš desert.“

O... ovde?

„Dođi“, rekao je, ustao i pružio mi ruku. Poveo me je prema zadnjem delu kabine.

„Ovde je kupatilo.“ Pokazao je na mala vrata pa me poveo kratkim hodnikom i otvorio vrata na samom kraju.

Bokte... spavaća soba. Sva u javoru i bleđožutom, a mali bračni krevet pokriven je zlatnim i tamnim smeđe-sivim jastucima. Izgleda veoma prijatno.

Kristijan se okrenuo i zagrlio me. Zagledao se u mene.

„Mislio sam da provedemo prvu bračnu noć na trideset pet hiljada stopa. To nikad nisam radio.“

Još jedno prvo iskustvo. Zinula sam u njega, srce mi tutnji... seks u avionu. Čula sam za to.

„Ali prvo moram da te izvučem iz te divne haljine.“ Oči mu blistaju ljubavljui i nečim tamnijim, nečim što volim... nečim što doziva moju unutrašnju boginju. Oduzima mi dah.

„Okreni se.“ Glas mu je tih, naredbodavan i đavolski seksi. Kako može da prožme dve reči s toliko obećanja? Rado sam ga poslušala

i ruke su mu se našle na mojoj kosi. Nežno je izvlačio jednu po jednu ukosnicu, veštim prstima je brzo obavio zadatak. Kosa mi se rasula u talasima po ramenima, pramen po pramen, pokrila mi leđa i pala napred do grudni. Pokušavam da stojim mirno i da se ne vrpoljim, ali žudim za njegovim dodirrom. Posle dugog i napornog ali uzbudljivog dana, želim ga – celog.

„Imaš tako lepu kosu, Ana.“ Usne su mu blizu mog uva i osećam njegov dah, iako me ne dodiruje usnama. Kad je izvadio sve ukosnice, prošao mi je prstima kroz kosu, nežno mi masirajući lobanju... *au...* Zažmurila sam da uživam u tom osećaju. Spustio je prste i povukao mi kosu kako bih zabacila glavu i otkrila vrat.

„Moja si“, prošaputao je i zubima mi povukao usnu resicu.

Zaječala sam.

„Pst“, prekorio me je. Prebacio mi je kosu preko ramena i prešao prstom od jednog ramena do drugog, prateći čipkasti porub moje haljine. Zadržtala sam od iščekivanja. Nežno mi je poljubio leđa iznad prvog dugmeta.

„Tako si lepa“, rekao je dok je vešto otkopčavao prvo dugme. „Danas sam, zahvaljujući tebi, postao najsrećniji čovek na svetu.“ Beskrajno sporo mi je otkopčao svu dugmad na leđima. „Toliko te volim.“ Ljubi me od potiljka do ramena. Između svakog poljupca je govorio: „Želim. Te. Mnogo. Želim. Da. Budem. U. Tebi. Moja. Si.“

Svaka reč je opojna. Zažmurila sam i zabacila glavu kako bi imao bolji pristup mom vratu. Sve više padam pod čaroliju Kristijana Greja, svog muža.

„Moja“, prošaputao je još jednom. Povukao mi je haljinu niz ruke i skupila mi se oko nogu u oblaku svile i čipke boje slonovače.

„Okreni se“, prošaputao je, odjednom promukao. Poslušala sam ga i oštro je udahnuo.

Na sebi imam uzani, bledoružičasti satenski korset s halterima, odgovarajuće čipkaste gaćice i bele svilene čarape. Kristijan gladno prelazi pogledom po mom telu, ali ne govori ništa. Samo me posmatra, očiju raširenih od želje.

„Sviđa ti se?“ prošaputala sam stidljivo, svesna toga da mi se crvenilo razliva obrazima.

„Sviđanje nije dovoljno jak opis. Izgledaš senzacionalno. Evo.“ Pružio mi je ruku. Prihvatila sam je i iskoračila iz haljine.

„Budi mirna“, promrmljao je. Ne skrećući pogled sve tamnijih očiju s mog, prešao je srednjim prstima preko mojih grudi, prateći liniju korseta. Disanje mi postaje plitko. Još jednom je ponovio putovanje po mojim grudima, a njegov nestašni prst poslao mi je trnce niz kičmu. Prestao je i obrnuo kažiprst u vazduhu kako bih se okrenula.

Trenutno bih sve uradila za njega.

„Stani“, rekao je. Okrenuta sam prema krevetu. Obavio mi je ruku oko pojasa, privukao sebi i zagnjurio mi nos uz vrat. Polako mi je obujmio grudi, igrao se njima dok mi je palčevima kružio oko bradavica koje su se napele uz tkaninu.

„Moja“, prošaputao je.

„Da“, prodahtala sam.

Zapostavio mi je grudi i prešao mi rukama niz stomak do butina, palčevima mi očešavši ribicu. Prigušila sam ječanje. Zaustavio je prste na halterima i, s uobičajenom spretnošću, istovremeno ih je otkopčao. Zatim su mu ruke odlutale do moje zadnjice.

„Moja“, prodahtao je i raširio šake na mojoj guzi, očešavši mi ribicu vrhovima prstiju.

„Ah.“

„Pst.“ Spušta mi prste niz butine. Otkopčao mi je haltere pozadi. Nagnuo se i povukao pokrivač s kreveta. „Sedi.“

U njegovoj vlasti, uradila sam kako mi je rekao. Kleknuo je ispred mojih nogu i nežno mi skinuo bele cipele *Džimi Ču*. Uhvatio je gornji kraj leve čarape i polako je svukao, prelazeći mi palčevima niz nogu... Zatim je to ponovio s drugom.

„Ovo je kao da otvaram novogodišnji poklon.“ Osmehnuo se kroz duge tamne trepavice.

„Poklon koji je već bio tvoj...“

Prekorno se namrštio. „Ne, malena. Sad je stvarno moj.“

„Kristijane, tvoja sam otkako sam rekla da.“ Nagla sam se i šakama obujmila voljeno lice. „Tvoja sam. Uvek ću biti tvoja, mužu moj. Ali čini mi se da imaš previše odeće na sebi.“ Sagla sam se da ga poljubim, a on se iznenada izvio, poljubio mi usne i uhvatio mi glavu, uplevši prste u mojoj kosi.

„Ana“, prodahtao je. „Moja Ana.“ Ponovo je usnama zaposeo moje i prodro jezikom među njih.

„Odeća“, prošaputala sam. Dah nam se mešao dok sam mu vukla prsluk. Načas me je pustio kako bi ga skinuo. Zastao je i pogledao me, očiju razrogačenih, žudnih.

„Pusti mene, molim te.“ Glas mi je tih i umilan. Želim da svučem svog muža, svog Pedeset.

Seo je na pete. Nagla sam se i uhvatila mu kravatu – srebrnosivu kravatu, moju omiljenu – pa je polako razvezala. Podigao je bradu kako bih mu otkopčala gornje dugme bele košulje. Zatim sam prešla na manšete. Od platine su – s urezanim slovima A i K – moj svadbeni poklon. Kad sam ih skinula, uzeo ih je i stegao u pesnici. Zatim je poljubio pesnicu i spustio manšete u džep pantalona.

„Veoma romantično, gospodine Greje.“

„Za tebe, gospođo Grej – srca i cveće. Uvek.“

Uhvatila sam mu ruku i, gledajući ga kroz trepavice, poljubila mu običnu burmu od platine. Zastenjao je i zažmurio.

„Ana“, prošaputao je. Moje ime zvuči kao molitva.

Posegnula sam za drugim dugmetom na njegovoj košulji i, oponašajući njegove ranije kretnje, počela da mu spuštam nežne poljupce na grudi posle svakog dugmeta. Između svakog poljupca sam šaputala: „Ti. Me. Mnogo. Usrećuješ. Volim. Te.“

Zaječao je pa me jednim brzim pokretom uhvatio oko pojasa, spustio me na krevet i legao. Usnama je pronašao moje. Šakama mi je obavio glavu, drži me u mestu dok nam jezici uživaju jedan u drugom. Naglo je kleknuo i ostavio me zadihanu i željnu.

„Prelepa si... suprugo.“ Prešao je dlanovima niz moje noge i uhvatio mi levo stopalo. „Imaš tako lepe noge. Želim da poljubim svaki centimetar. Počevši odavde.“ Usnama mi je okrznuo jagodicu palca. Zgrčilo mi se sve ispod pojasa. Jezikom je pošao uz moj ris, zubima mi okrznuo petu pa prešao na članak. Ostavlja mi trag poljubaca po unutrašnjem delu lista; nežne, vlažne poljupce. Uvijam se ispod njega.

„Mirna, gospođo Grej“, upozorio me je pa me naglo obrnuo na stomak i nastavio sporo putovanje usnama uz zadnji deo mojih nogu, mojih butina, zadnjice. Odjednom je prestao. Zastenjala sam.

„Molim te...“

„Želim te голу“, promrmljao je i polako mi otkopčao korset, jednu kukicu za drugom. Bacio je korset na krevet i prešao mi jezikom uz kičmu.

„Kristijane, molim te.“

„Šta želiš, gospođo Grej?“ Reči su mu blage, blizu mog uva. Gotovo leži na meni... Osećam mu ud na zadnjici.

„Tebe.“

„I ja tebe, ljubavi moja, živote moj...“, prošaputao je. Pre nego što sam shvatila šta se dešava, ponovo sam se našla na leđima. Brzo je ustao i jednim pokretom skinuo pantalone i bokserice. Divno je nag, veliki i spreman nada mnom. Mala kabina zasjenjena je njegovom opojnom lepotom, željom i potrebom za mnom. Nagnuo se, svukao mi gaćice pa se zagledao u mene.

„Moja“, prodahtao je.

„Molim te.“ Osmehnulo se... pohotnim, zločestim, izazivajućim osmejkom kakav priliči Kristijanu Pedeset.

Kleknuo je na krevet i počeo da se penje poljupcima uz moju desnu nogu... dok nije stigao do vrha butina. Raširio mi je noge.

„Ah... ženo moja“, promrmljao je, a onda su mu se usne našle na meni. Zažmurila sam i prepustila se njegovom veštom jeziku. Stegla sam pesnice u njegovoj kosi dok sam njihala i uvijala kukove, robinja njegovog ritma, pa se propela na malom krevetu. Uhvatio me je za kukove da me umiri... ali nije prekinuo slatko mučenje. Blizu sam, tako blizu.

„Kristijane“, zaječala sam.

„Ne još“, prodahtao je. Penje mi se uz telo, zavlači mi jezik u pupak.

„Ne!“ *Prokletstvo!* Osećam kako se osmehuje uz moj stomak dok nastavlja putovanje nagore.

„Tako si nestrpljiva, gospođo Grej. Ima vremena do sletanja na Smaragdno ostrvo.“ S obožavanjem mi je poljubio grudi pa usnama povukao levu bradavicu. Pogledao me je, očiju mračnih poput tropske oluje.

Au... zaboravila sam. Evropa.

„Mužu, želim te. Molim te.“

Nadvija se nada mnom, oslonjen na laktove, telo mu pokriva moje. Spustio je nos niz moj, a ja sam spustila šake niz njegova snažna, gipka leđa do lepe zadnjice.

„Gospođo Grej... suprugo. Cilj nam je da zadovoljimo.“ Okrnulo me je usnama. „Volim te.“

„Volim i ja tebe.“

„Drži oči otvorene. Želim da te gledam.“

„Kristijane... ah...“, kriknula sam kad je polako ušao u mene.

„Ana, o, Ana“, prodahtao je i počeo da se pomera.

„ŠTA TO RADIŠ, dođavola?“, povikao je Kristijan i prenuo me iz veoma prijatnog sna. Mokar i divan, stoji u podnožju moje ležaljke i strelja me pogledom.

Šta sam uradila? *Jao, ne... ležim na leđima...* Sranje, sranje, sranje. Ljut je. Sranje. Stvarno je ljut.

DRUGO POGLAVLJE

Odjednom sam se sasvim razbudila i zaboravila na svoj erotski san.

„Ležala sam na stomaku. Mora da sam se okrenula u snu“, prošaputala sam tiho u svoju odbranu.

Oči mu gnevno sevuše. Sagnuo se, podigao gornji deo mog bikinija s ležaljke i bacio ga na mene.

„Obuci to!“, prosiktao je.

„Kristijane, niko ne gleda.“

„Veruj mi. Gledaju. Siguran sam da Tejlor i momci iz obezbeđenja uživaju u predstavi!“, zarezao je.

Sranje! Zašto stalno zaboravljam na njih? Prestravljeno sam pokrila grudi. Proketo obezbeđenje nas stalno prati od sabotaže Čarlija Tanga.

„Da.“ Kristijan i dalje reži. „A može da te uslika i neki jebeni ljigavi paparaco. Hoćeš li da osvaneš na naslovnici *Stara*? Gola ovog puta?“

Sranje! Paparaci! Jebote! Sva boja mi se povukla s lica dok sam žurno oblačila gornji deo kupaćeg. Stresla sam se. U glavu mi je navrla nezvana neprijatna uspomena na to kako su me paparaci opkolili ispred kancelarije nakon što se pročulo za našu veridbu – sve u sklopu paketa Kristijana Greja.

„*Laddition!*“, breкнуo se na konobaricu koja je prolazila. „Idemo“, rekao mi je.

„Odmah?“

„Da, odmah.“

Sranje, sad se ne valja raspravljati s njim.

Obukao je majicu i šorc iako su mu kupaće gaće sasvim mokre. Konobarica se vratila s njegovom kreditnom karticom i računom.

Nerado sam obukla tirkiznu letnju haljinicu i obula japanke. Kad je konobarica otišla, Kristijan je uzeo svoju knjigu i blekberi pa sakrio bes iza pilotskih naočara koje odbijaju odraz. Sav pršti od napetosti i gneva. Srce mi se steglo. Svaka druga žena na plaži je u toplesu – to i nije neki zločin. U stvari, izgledam čudno sa gornjim delom kupaćeg. Uzdahnula sam u sebi i raspoloženje mi se strmoglavilo. Mislila sam da će Kristijan videti smešnu stranu... na neki način... Možda da sam ostala na stomaku, ali njegov smisao za humor je iščileo.

„Molim te, ne ljuti se na mene“, prošaputala sam i stavila njegovu knjigu i blekberi u ranac.

„Prekasno je za to“, odgovorio je tiho – pretiho. „Dođi.“ Uhvatio me je za ruku pa dao znak Tejloru i dvojici njegovih pomoćnika, francuskim radnicima obezbeđenja, Filipu i Gastonu. Začudo, oni su identični blizanci. Strpljivo su nas posmatrali, kao i sve ostale na plaži, s terase. Zašto stalno zaboravljam na njih? Kako? Tejlor ima kameni izraz iza tamnih naočara. Sranje, i on je ljut na mene. Nisam navikla da ga viđam nehajno odevenog, u bermudama i crnoj majici s kragnom.

Kristijan me je sproveo kroz hotelsko predvorje na ulicu. Ne progovara, zamišljen je i ozlovoljen, a ja sam kriva za to. Tejlor i njegov tim nas prate.

„Kuda ćemo?“, pitala sam kolebljivo i pogledala ga.

„Natrag na brod.“ Nije me ni pogledao.

Nemam pojma koliko je sati. Mislim da je između pet i šest. Kad smo stigli do marine, Kristijan me je poveo dokom prema mestu gde su usidreni motorni čamac i džet-ski koji pripadaju *Lepotici*. Dok je Kristijan odvezivao džet-ski, pružila sam ranac Tejloru. Uzrujano sam ga pogledala, ali njegov izraz ne odaje ništa, kao ni Kristijanov. Pocrvenela sam kad sam pomislila šta je video na plaži.

„Izvolite, gospođo Grej.“ Tejlor mi je dodao prsluk za spasavanje iz čamca i poslušno sam ga stavila. Zašto samo ja moram da nosim prsluk za spasavanje? Kristijan i Tejlor se pogledaše. Pobogu,

zar je ljut i na Tejlora? Kristijan je proverio kako sam namestila prsluk za spasavanje i čvrsto stegao srednji remen.

„Možeš da prođeš“, promrmljao je tiho. I dalje neće da me pogleda. *Sranje.*

Gipko je seo na džet-ski i pružio mi ruku. Čvrsto sam je uhvatila i uspela da prebacim nogu preko sedišta a da ne padnem u vodu. Tejlor i blizanci ušli su u motorni čamac. Kristijan je odgurnuo džet-ski od doka i blago smo se zaljuljali u marini.

„Drži se“, naredio je i obavila sam ruke oko njega. Ovo mi je omiljeni deo vožnje na džet-skiju. Čvrsto sam ga zagrlila, naslonila mu nos na leđa i začudila se što je postojalo vreme kad nije podnosio da ga ovako dodirujem. Miriše lepo... na Kristijana i more. *Oprosti mi, Kristijane, molim te.*

Ukočio se. „Pazi sad“, rekao je blažim glasom. Poljubila sam mu leđa i naslonila obraz na njih pa pogledala dok na kome se nekoliko ljudi okupilo da gleda predstavi.

Kristijan je okrenuo ključ i motor zabruna. Džet-ski se prope i pojuri preko hladne tamne vode, kroz marinu i iz luke prema *Lepotici*. Čvršće sam ga zagrlila. Obožavam ovo – tako je uzbudljivo. Svaki mišić na Kristijanovom vitkom telu ocrtava se dok se držim za njega.

Tejlor nam se približio u motornom čamcu. Kristijan ga je pogledao pa ponovo ubrzao. Poleteli smo napred nad površinom vode kao vešto bačen kamenčić. Tejlor je odmahnuo glavom s pomirenom zlovoljom i pošao pravo prema jahti, a Kristijan je prošišao pored *Lepotice* i uputio se prema otvorenom moru.

Voda prska oko nas, topao vetar mi šiba lice a konjski rep mi se mahnito vijori. Ovo je tako *zabavno*. Možda će uzbudljiva vožnja raspršiti Kristijanovo loše raspoloženje. Ne vidim mu lice, ali znam da uživa – bezbrižan je i ponaša se u skladu sa svojim godinama, za promenu.

Napravio je veliki polukrug. Gledam obalu – čamce u marini, mozaik poslovnih i stambenih zgrada žutih, belih i boje peska kao i nazubljene planine iza njih. Izgleda tako nasumično – nimalo nalik uređenim četvrtima na koje sam navikla – ali veoma živopisno. Kristijan me je pogledao preko ramena. Nagoveštaj osmeha poigrava mu na usnama.

„Još jednom?“, povikao je da nadjača motor.

Oduševljeno sam klimnula glavom. Uzvratio mi je omamljujućim osmehom. Dao je gas, projurio oko *Lepotice* i još jednom se otisnuo na pučinu... mislim da mi je oprostio.

„**UHVATILO TE JE** sunce“, rekao je blago dok mi je odvezivao prsluk za spasavanje. Zabrinuto pokušavam da mu procenim raspoloženje. Nalazimo se na palubi jahte. Jedan stjuard stoji u blizini i čeka da uzme moj prsluk. Kristijan mu ga je pružio.

„Još nešto, gospodine?“, upita mladić. Mnogo mi se sviđa njegov francuski naglasak. Kristijan me je pogledao, skinuo naočare i zadenuo ih za okovratnik majice.

„Hoćeš li piće?“, pitao me je.

„Je l' mi potrebno?“

Nakrivio je glavu. „Zašto to pitaš?“ Glas mu je blag.

„Znaš zašto.“

Namrštio se kao da vaga nešto u glavi.

O čemu li misli?

„Dva džin-tonika, molim vas. I malo oraha i maslina“, rekao je stjuardu, koji je klimnuo glavom i brzo se udaljio.

„Misliš li da ću te kazniti?“ Glas mu je poput svile.

„Želiš li da me kazniš?“

„Da.“

„Kako?“

„Smisliću nešto. Možda kad popiješ piće.“ Kakva senzualna pretnja. Progutala sam knedlu, a moja unutrašnja boginja zaškiljila je s ležaljke s koje je pokušavala da uhvati sunčeve zrake srebrnim ogledalom okačenim oko vrata.

Kristijan se ponovo namrštio.

„Želiš li da te kaznim?“

Otkud zna? „Zavisi“, promrmljala sam i pocrvenela.

„Od čega?“ Potisnuo je osmeh.

„Od toga hoćeš li me povrediti.“

Stisnuo je usne u tanku crtu i veselost je isparila. Nagnuo se i poljubio me u čelo.

„Anastazija, ti si mi žena, a ne potčinjena. Ne želim da te povredim, nikad. Trebalo bi da to znaš. Samo... samo nemoj da se skidaš u javnosti. Ne želim da te vidim nagu u tabloidima. Ni ti to ne želiš, a siguran sam da ni tvoja mama ni Rej to ne bi voleli.“

Oh! Rej. Sranje, dobio bi srčku. Na šta li sam mislila? Prekorila sam se u sebi.

Stjuard nam je stavio piće i meze na sto od tikovine.

„Sedi“, naloži Kristijan. Poslušala sam i sela u režisersku stolicu. On se smestio pored mene i dao mi džin-tonik.

„Živeli, gospođo Grej.“

„Živeli, gospodine Greje.“ Rado sam otpila gutljaj. Džin-tonik je hladan, izvrstan i gasi žeđ. Kad sam pogledala Kristijana, videla sam da me posmatra s nedokučivim izrazom. Veoma je frustrirajuće... Ne znam je li još ljut na mene. Odlučila sam da mu skrenem pažnju.

„Čiji je ovo brod?“, pitala sam.

„Jednog engleskog viteza. Nekog sera. Njegov deda je imao bakalnicu. A ćerka mu je udata za jednog evropskog princa.“

Oh. „Veoma bogat?“

Kristijan odjednom izgleda obazrivo. „Da.“

„Kao ti“, promrsila sam.

Oh.

„I kao ti“, prošaputao je Kristijan i ubacio maslinu u usta. Brzo sam zatreptala... pred očima sam ga videla u fraku i srebrnom prsluku... usplamtelih očiju od iskrenosti dok me je gledao na venčanju.

„Sve moje sad je tvoje“, ponovio je zavete razgovetno.

Sve je moje? „Čudno je. Od ničega do...“, mahнула sam rukom prema raskošnom okruženju, „... svega ovoga.“

„Navići ćeš se.“

„Mislim da se nikad neću navići na ovo.“

Tejlor se pojavio na palubi. „Gospodine, telefonski poziv za vas.“ Kristijan se namrštio, ali uzeo je pruženi blekberi.

„Grej“, otresito je kazao, ustao i otišao na pramac.

Zagledala sam se u more i isključila iz njegovog razgovora s Ros, svojom zamenicom – čini mi se. Ja sam bogata... bezobrazno bogata. Nisam uradila ništa da bih stekla toliki novac... samo sam se udala za bogatog čoveka. Stresla sam se kad sam se setila našeg

razgovora o predbračnom ugovoru. Bila je to nedelja posle njegovog rođendana. Svi smo sedeli za kuhinjskim stolom i uživali u opuštenom doručku. Eliot, Kejt, Grejs i ja raspravljali smo o prednostima slanine nad kobasicom, dok su Karik i Kristijan čitali nedeljne novine...

„Pogledajte ovo“, zacičala je Mia i spustila svoj netbuk na kuhinjski sto. „Izašao je tračerski članak o tvojoj veridbi na sajtu *Sijetl njuza*, Kristijane.“

„Već?“, iznenadi se Grejs. Stisnula je usne kad joj je nešto, očigledno neprijatno, palo na pamet. Kristijan se namrštió.

Mia je čitala naglas. „Do *Njuza* je stigla vest da je najpoželjniji neženja u Sijetlu, *onaj* Kristijan Grej, konačno poklekao i uskoro će se čuti svadbena zvona. Ali ko li je velika srećnica? *Njuz* je na tragu. Kladimo se da čita zamršen predbračni ugovor.“

Mia se zakikotala pa naglo prestala kad ju je Kristijan prostrelío pogledom. Svi su začutili i temperatura u kuhinji spustila se ispod nule.

Jao, ne! Predbračni ugovor? To mi nikad nije palo na pamet. Progutala sam knedlu i osetila kako mi se krv povlači iz lica. *Zemljo, progutaj me, molim te!* Kristijan se promeškóljio s nelagodnom kad sam ga zabrinuto pogledala.

„Ne“, oblikovao je reč usnama.

„Kristijane“, rekao je Karik blago.

„Neću da razgovoram o tome“, brecnuo se na Karika, koji me je uzrujano pogledao i zaustio da kaže nešto.

„Neće biti predbračnog ugovora!“ Kristijan samo što se nije izdrao na njega i natmureno je nastavio da čita novine, ne obazirući se ni na koga. Svi su pogledali mene pa njega... a onda bilo gde samo ne u nas.

„Kristijane“, promrmljala sam, „potpisaću sve što ti i gospodin Grej hoćete.“ Pobogu, neće biti prvi put da me natera da nešto potpišem. Kristijan je podigao glavu i prostrelío me pogledom.

„Ne!“, brecnuo se. Ponovo sam prebledela.

„To je radi tvoje sigurnosti.“

„Kristijane, Ana... mislim da bi trebalo nasamo da razgovarate o tome“, prekorila nas je Grejs. Pogledom je ošinula Karika i Miju. Au, izgleda da su i oni nadrljali.

„Ana, nije reč o tebi“, rekao je Karik da me ohrabri. „I, molim te, zovi me Karik.“

Kristijan je hladno zaškiljio prema ocu i srce mi se steglo. *Dođavola... stvarno je besan.*

Svi živahno progovoriše. Mia i Kejt skočiše da raščiste sto.

„Svakako više volim kobasicu“, povika Eliot.

Zagledala sam se u isprepletane prste. Sranje. Nadam se da gospodin i gospođa Grej ne misle da sam sponzoruša. Kristijan mi je nežno stegao šake.

„Prestani.“

Otkud zna o čemu razmišljam?

„Ne obraćaj pažnju na mog oca“, rekao je tiho da ga samo ja čujem. „Mnogo je ljut zbog Elene. Sve to bilo je namenjeno meni. Voleo bih da je moja mama ćutala.“

Znam da Kristijan i dalje pati zbog „razgovora“ o Eleni koji je sinoć vodio s Karikom.

„On je u pravu, Kristijane. Ti si veoma bogat, a ja ne unosim ništa u brak osim studentskog kredita.“

Tmurno me je pogledao. „Anastazija, ako me ostaviš, možeš sve da uzmeš. Već si me jednom ostavila. Znam kakav je osećaj.“

Jebote! „To je bilo drugačije“, prošaputala sam, dirnuta njegovim osećanjima. „Ali... ti bi mogao mene da ostaviš.“ Pozlilo mi je pri samoj pomisli na to.

Frknuo je i odmahnuo glavom, glumeći zgražavanje.

„Kristijane, znaš da bih mogla da uradim nešto izuzetno glupo i ti...“ Zagledala sam se u isprepletane prste kad je bol prostrujao mnome. Nisam mogla da završim rečenicu. Da izgubim Kristijana... *jebote.*

„Prestani. Prestani odmah. Ova tema je zaključena, Ana. Nećemo više da razgovaramo o tome. Nema predbračnog ugovora. Ni sad – niti bilo kad.“ Uputio mi je pogled kojim mi je poručio da odustanem i učutkao me. A onda se okrenuo prema Grejs. „Mama, možemo li ovde da se venčamo?“

* * *

Nije to više spominjao. U stvari, trudio se da me u svakoj prilici uveri da je njegovo bogatstvo... i moje. Stresla sam se kad sam se setila kako me je naterao da odem u mahnitro trošenje s Kerolajnom Akton – ličnom asistentkinjom za kupovinu u *Nimanu Markusu* – uoči medenog meseca. Samo je bikini koštao pet stotina i četrdeset dolara. Hoću reći, jeste lep, ali stvarno – to je besmisleno mnogo novca za četiri trouglasta komadića tkanine.

„Navici ćeš se“, Kristijan me je prenuo iz misli kad je ponovo seo za sto.

„Na šta?“

„Na novac“, odgovorio je i prevrnuo očima.

O, *Pedeset, možda s vremenom*. Gurnula sam činjicu sa slanim bademima i indijskim orasima prema njemu.

„Tvoji orasi,* gospodine“, rekla sam, trudeći se da ostanem ozbiljna ne bih li malo razvedrila naš razgovor posle mojih mračnih misli i debakla s gornjim delom bikinija.

Blago se podsmehnuo. „Lud sam za tobom.“ Uzeo je orah, očiju blistavih od zločestog smeha zbog moje pošalice. Olizao je usne. „Ispij to. Idemo u krevet.“

Molim?

„Pij“, oblikovao je reč usnama. Oči su mu potamnele.

Au, pogled koji mi je uputio mogao bi biti jedini uzrok globalnog zagrevanja. Uzela sam čašu i iskapila je, ne skidajući pogled s njega. Rastvorio je usne i videla sam mu vrh jezika između zuba. Pohlepno se osmehnuo. Brzo je ustao i nagnuo se nada mnom, položivši šake na rukonaslone moje stolice.

„Kazniću te kako ne bi ponovila nešto slično. Dođi. Nemoj da piškiš“, prošaputao mi je na uvo.

Zinula sam. *Nemoj da piškiš? Kako je to nepristojno*. Moja podsvest uplašeno podiže pogled s knjige – *Sabrana dela Čarlsa Dikensa, prvi tom*.

„Nije ono što misliš.“ Podsmehnuo se Kristijan i pružio mi ruku. „Veruj mi.“ Izgleda tako seksi i veselo. Kako da mu odolim?

* Engl.: *Your nuts* izgovara se isto kao i *you're nuts* (ćaknut si). (Prim. prev.)

„U redu.“ Prihvatila sam njegovu ruku jer je veoma jednostavno – toliko mu verujem da bih mu i život poverila. Šta li namerava? Srce mi ubrzano bije od iščekivanja.

Poveo me je preko palube u raskošan, divno uređen glavni salon, potom kroz uzan hodnik pa trpezariju i konačno niz stepenice u glavnu kabinu.

Spremili su je i namestili krevet kad smo ustali. Soba je divna. Ima dva okrugla prozora i s desne i s leve strane i otmeno je opremljena – tamna orahovina, bledožuti zidovi i mek zlatni i crveni nameštaj.

Kristijan mi je pustio ruku, svukao majicu preko glave i bacio je na stolicu. Iskoračio je iz japanki i jednim gipkim pokretom skinuo šorc i kupaće gaće. *Au. Hoće li mi ikad dosaditi da ga gledam nagog?* Predivan je i sav je moj. Koža mu blista – i njega je uhvatilo sunce, a kosa mu je porasla i pada mu na čelo. Prava sam srećnica.

Uhvatio me je za bradu i blago je povukao kako bih prestala da grickam usnu pa mi prešao prstom po donjoj usni.

„Tako je bolje.“ Okrenuo se i otišao do zadivljujućeg ormana u kojem mu stoji odeća. Izvadio je dva para lisica i masku za oči iz donje fioke.

Lisice! Nikad nismo koristili lisice. Brzo i nervozno sam pogledala krevet. Gde će, dođavola, da ih zakači? Okrenuo se i odlučno me pogledao. Oči su mu tamne i blistave.

„Mogu da budu veoma bolne. Znajü da se useku u kožu ako se mnogo cimaš.“ Podigao je jedan par. „Ali sad zaista želim da ti ih stavim.“

Jebote. Usta su mi se osušila.

„Evo.“ Gipko mi je prišao i dao mi jedan par. „Hoćeš li prvo da ih isprobaš?“

Čvrste su na dodir, a metal je hladan. Brzo sam se ponadala da nikad neću morati da ih nosim u svrhu za koju su namenjene.

Kristijan me napregnuto posmatra.

„Gde su ključevi?“ Glas mi je zadržtao.

Ispružio je dlan i otkrio metalni ključić. „Ovaj otključava oba para. U stvari, otključava ih sve.“

Koliko parova ima? Ne sećam se da sam ih videla u komodi nalik muzejskoj.

Kažiprstom mi je pomilovao obraz pa mi produžio do usana. Nagnuo se kao da će me poljubiti.

„Hoćeš li da se igraš?“, pitao je tiho. Želja mi je planula duboko u stomaku.

„Da“, prodahtala sam.

Osmehnulo se. „Dobro.“ Spustio mi je poljubac lak poput pera na čelo. „Trebaće nam lozinka.“

Molim?

„*Prestani* neće biti dovoljno jer ćeš verovatno to govoriti, mada nećeš stvarno misliti.“ Prešao je nosom niz moj – nigde drugde se ne dodirujemo.

Srce mi mahnito lupa. *Sranje...* Kako uspeva da me toliko uzbuđi samo rečima?

„Neće boleti. Ali biće žestoko. Veoma žestoko jer ti neću dozvoliti da se mrdaš. Važi?“

Au. Zvuči veoma uzbuđljivo. Disanje mi je preglasno. *Jebote, već dahćem.* Hvala bogu što sam udata za njega inače bi bilo ponižavajuće. Pogled mi je pao na njegov ukrućeni ud.

„U redu.“ Glas mi je jedva čujan.

„Izaberi reč, Ana.“

Oh...

„Lozinka“, rekao je nežno.

„Sladoled“, odgovorila sam zadihano.

„Sladoled?“, upitao je razgaljeno.

„Da.“

Široko se osmehnulo kad se odmakao da me pogleda. „Zanimljiv izbor. Podigni ruke.“

Poslušala sam ga. Kristijan je uhvatio rub moje haljine, svukao mi je preko glave i bacio je na pod. Ispružio je ruku i dala sam mu lisice. Stavio je oba para na noćni stočić zajedno s maskom i povukao pokrivač s kreveta, pustivši da padne na pod.

„Okreni se.“

Uradila sam kako je rekao. Odvezao mi je gornji deo bikinija i pustio ga da padne.

„Sutra ću ovo priheftati za tebe“, promrmljao je i skinuo mi gumicu za kosu. Uhvatio mi je kosu jednom rukom i nežno je cimnuo kako bih zakoračila prema njemu. Uz njegove grudi. Uz

njegov ud. Oštro sam udahнула kad mi je povukao kosu u stranu i poljubio mi vrat.

„Veoma si neposlušna“, promrmljao mi je na uvo i poslao mi divne trnce telom.

„Jesam“, prošaputala sam.

„Hmm. Šta ćemo da radimo u vezi s tim?“

„Prihvaćeš to“, prodahtala sam. Izluđuju me njegovi nežni, spori poljupci. Osmehnuo mi se uz vrat.

„Ah, gospođo Grej. Većiti si optimista.“

Ispravio se. Pažljivo mi je podelio kosu na tri dela, polako napravio pletenicu i vezao je gumicom. Nežno mi je povukao pletenicu i prošaputao na uvo: „Naučiću te pameti“, promrmljao je.

Naglo me je uhvatio za struk, seo na krevet i povukao u krilo. Njegov ud mi pritiska stomak. Udario me je po zadnjici, jako. Ciknula sam i onda se obrela na leđima. Oči su mu tečno sive. Izgoreću.

„Znaš li koliko si lepa?“ Prešao mi je prstima po butini. Zagonalicalo me je... svugde. Ne odvajajući pogled od mog, ustao je s kreveta i uzeo oba para lisica. Uhvatio mi je levu nogu i stavio mi jedan kraj lisica oko članka.

Oh!

Zatim je to ponovio s desnom nogom. Imam lisice oko nožnih članaka, ali i dalje nemam predstavu za šta će da ih zakači.

„Sedi“, naredio je. Odmah sam poslušala.

„Sad obgrli kolena.“

Zatreptala sam pa savila noge ispred sebe i obgrlila kolena. Nagnuo se, podigao mi bradu i spustio mi nežni, vlažni poljubac na usne pa mi navukao masku preko očiju. Ne vidim ništa. Čujem samo svoje ubrzano disanje i kako voda zapljuskuje jahtu dok se nežno ljulja na moru.

Au. Tako sam uzbuđena... već.

„Kako glasi lozinka, Anastazija?“

„Sladoled.“

„Dobro.“ Uhvatio mi je levu ruku, stavio mi drugi kraj lisica oko članka pa ponovio postupak s desnom. Leva ruka mi je vezana za levu nogu, a desna ruka za desnu nogu. Ne mogu da ispravim noge. *Jebote.*

„A sad ću te“, prodahla Kristijan, „jebati dok ne budeš vrištala.“
Molim? Ostala sam bez vazduha.

Uhvatio me je za pete i povukao ih. Pala sam na leđa. Nemam izbora osim da držim noge savijene. Lisice su se zategle kad sam ih povukla. U pravu je... usecaju se gotovo bolno... Osećaj je čudan – vezana sam i bespomoćna – na brodu. Zastenjala sam kad mi je raširio članke.

Poljubio mi je unutrašnju stranu butine. Dođe mi da se migo-ljim pod njim, ali ne mogu. Ne mogu da pomerim kukove. Noge su mi podignute. Ne mogu da se mrdnem.

„Moraćeš da upiješ sve zadovoljstvo, Anastazija. Nema mrda-nja“, promrmljao je dok se poljupcima peo uz moje telo, ljubeći me duž ivica donjeg dela bikinija. Povukao je trake s obe strane i delići tkanine su spali. Sad sam naga i u njegovoj milosti. Poljubio mi je stomak i okrznuo pupak zubima.

„Ah“, uzdahnula sam. Ovo će biti žešće... Nisam imala pojma. Obasipa mi grudi nežnim poljupcima i laganim ujedima.

„Pst...“, umiruje me. „Tako si lepa, Anastazija.“

Zaječala sam, osujećena. U normalnim uslovima vrtela bih kukovima, odgovarala svojim ritmom na njegov dodir, ali ne mogu da se pomerim. Zastenjala sam i povukla spona. Metal mi se usekao u kožu.

„Aaa!“ kriknula sam. Ali ne marim mnogo.

„Izluđuješ me“, prošaputao je. „Zato ću sad ja tebe izludeti.“ Naslonjen je na mene, težina mu je na laktovima i posvećuje svu pažnju mojim grudima. Gricka, sisa, kotrlja mi bradavice između prstiju i palčeva, dovodi me do ludila. Ne prestaje. Izluđujuće je. *Oh. Molim te.* Njegov ud me pritiska.

„Kristijane“, zamolila sam ga i osetila kako se pobeđnički osmehuje uz moju kožu.

„Da li da te nateram da ovako svršiš?“ Promrmljao mi je uz bradavicu i naterao je da se još više ukruti. „Znaš da mogu.“ Jako je zasisao i uzviknula sam. Zadovoljstvo mi struji iz grudi pravo do međunožja. Bespomoćno se napinjem u lisicama, preplavljena osećajem.

„Da“, zacvilela sam.

„O, malena, to bi bilo prelako.“

„O, molim te.“

„Pst.“ Zubima mi je okrznuo bradu dok mi se peo poljupcima do usana. Oštro sam udahnula. Poljubio mi je usne. Njegov vešt jezik prodro mi je u usta, kuša, istražuje, dominira, ali moj jezik odgovara na njegov izazov, vrti se oko njegovog s ukusom hladnog džina i Kristijana Greja, i mirisom mora. Uhvatio me je za bradu da mi drži glavu mirnu.

„Mirna, malena. Hoću da budeš mirna“, prošaputao mi je uz usne.

„Želim da te vidim.“

„O, ne, Ana. Ovako će osećaj biti jači.“ Mučno sporo, isturio je kukove i samo vrhom prodro u mene. U normalnim uslovima isturila bih karlicu da ga dočekam, ali ne mogu da se pomerim. Povukao se.

„Ah! Kristijane, molim te!“

„Ponovo?“, zadirkuje me promuklo.

„Kristijane!“

Ponovo je malo ušao pa se izvukao. Ljubi me, prstima mi uvrće bradavicu. Preplavlja me zadovoljstvo.

„Ne!“

„Želiš li me, Anastazija?“

„Da“, preklinjem.

„Kaži mi“, promrmljao je. Teško diše dok me ponovo muči – unutra... i napolje.

„Želim te“, zacvilela sam. „Molim te.“

Čula sam kako tiho uzdiše tik do mog uva.

„I dobićeš me, Anastazija.“

Propeo se i zakucao u mene. Vrisnula sam i zabacila glavu. Napela sam se u liscama kad mi je pogodio onu slatku tačku. Sva sam se pretvorila u nadražaj, svugde – slatko, slatko mučenje, a ja ne mogu da se pomaknem. Umirio se pa počeo da kruži kukovima. Taj pokret se prenosi duboko u meni.

„Zašto mi prkosiš, Ana?“

„Kristijane, prestani...“

Ponovo je napravio krug duboko u meni, ne obazirući se na moju molbu. Polako se izvukao pa ponovo zakucao.

„Kaži mi. Zašto?“, prosiktao je. Maglovito sam svesna toga da govori kroz stisnute zube.

Nerazumljivo sam zakukala... ovo je previše.

„Kaži mi.“

„Kristijane...“

„Ana, moram da znam.“

Zario se još jednom, tako duboko. Osećam kako se skuplja u meni... osećaj je tako žestok – preplavljuje me, kovitla mi se iz stomaka do svakog uda, do svakog metalnog okova koji me ujeda.

„Ne znam!“, kriknula sam. „Zato što mogu! Zato što te volim! Molim te, Kristijane.“

Glasno je zastenjao i ponovo se zario duboko, iznova i iznova. Izgubljena sam dok pokušavam da upijem zadovoljstvo. Mozak se raspada od toga... telo se raspada... žudim da ispravim noge, da vladam svojim neminovnim orgazmom, ali ne mogu... bespomoćna sam. Njegova sam, samo njegova, da radi sa mnom šta hoće... Suze mi pokuljaše iz očiju. Ovo je previše žestoko. Ne mogu da ga zaustavim. Ne želim da ga zaustavim... Želim... želim... o, ne, o, ne... ovo je previše...

„Tako je“, zareža Kristijan. „Oseti to, malena!“

Eksplodiram oko njega, ponovo i ponovo, ukrug i ukrug, glasno vrištiti dok me orgazam razdire, prlji me poput šumskog požara, pržeći sve na svom putu. Potpuno sam iskidana, suze mi se slivaju niz lice – telo mi pulsira i drhti.

Svesna sam toga da je Kristijan kleknuo, i dalje u meni, da me vuče sebi u krilo. Jednom rukom mi drži glavu, a drugom leđa. Silovito svršava u meni dok mi se utroba i dalje trese od naknadnih potresa. Iscedilo me je, iscrpelo, ovo je pakao... ovo je raj. Mahnit hedonizam.

Kristijan mi je strgao masku i poljubio me. Ljubi mi oči, nos, obraze. Obujmio mi je lice i poljupcima mi briše suze.

„Volim te, gospodo Grej“, prodahtao je. „Iako me mnogo ljutiš – osećam se veoma živo s tobom.“ Nemam snage da otvorim ni oči ni usta kako bih mu odgovorila. Veoma nežno me je spustio na krevet i izvukao se iz mene.

Usnama sam bezglasno oblikovala neko protivljenje. Ustao je s kreveta i otključao lisice. Kad me je oslobodio, nežno mi je protrljao

članke na rukama i nogama pa legao pored mene i privukao me u naručje. Ispružila sam noge. Au, ne da je dobar osećaj. Osećam se dobro. To je nesumnjivo najžešći orgazam koji sam ikad doživela. Hmm... kazneno jebanje Kristijana Greja Pedeset Nijansi.

Stvarno moram češće da budem bezobrazna.

PROBUDILA ME JE neodložna potreba moje bešike. Dezorientisana sam. Mrak je. *Gde sam?* U Londonu? U Parizu? Da – na brodu. Osećam kako se podiže i spušta i čujem tiho zujanje motora. Krećemo se. *Veoma čudno.* Kristijan je pored mene, radi na laptopu, bos i nehajno odeven u belu lanenu košulju i lanene pantalone. Kosa mu je vlažna. Osećam njegovu kupku i njegov miris... *Hmm.*

„Ćao“, rekao je. Gleda me s toplinom.

„Ćao“, osmehnula sam se, odjednom stidljiva. „Koliko sam spavala?“

„Samo oko sat vremena.“

„Krećemo se.“

„Mislio sam da večeramo na brodu večeras pošto smo sinoć jeli napolju, gledali balet i posetili kasino. Mirno veče *á deux*.*“

Osmehnula sam se. „Kuda ćemo?“

„U Kan.“

„U redu.“ Protegla sam se. Ukočena sam. Koliko god vežbala s Klodom, iscrpelo me je ono što smo radili po podne.

Obazrivo sam ustala jer moram u kupatilo. Brzo sam obukla svileni ogrtač. Zašto sam tako stidljiva? Osećam Kristijanov pogled na sebi. Kad sam ga pogledala, ponovo se posvetio svom laptopu, nabranog čela.

Dok sam odsutno prala ruke, prisećajući se prošle večeri u kasinu, ogrtač mi se rastvorio. Zapanjeno sam pogledala svoj odraz.

Jebote! Šta mi je uradio?

* Franc.: za dvoje. (Prim. prev.)